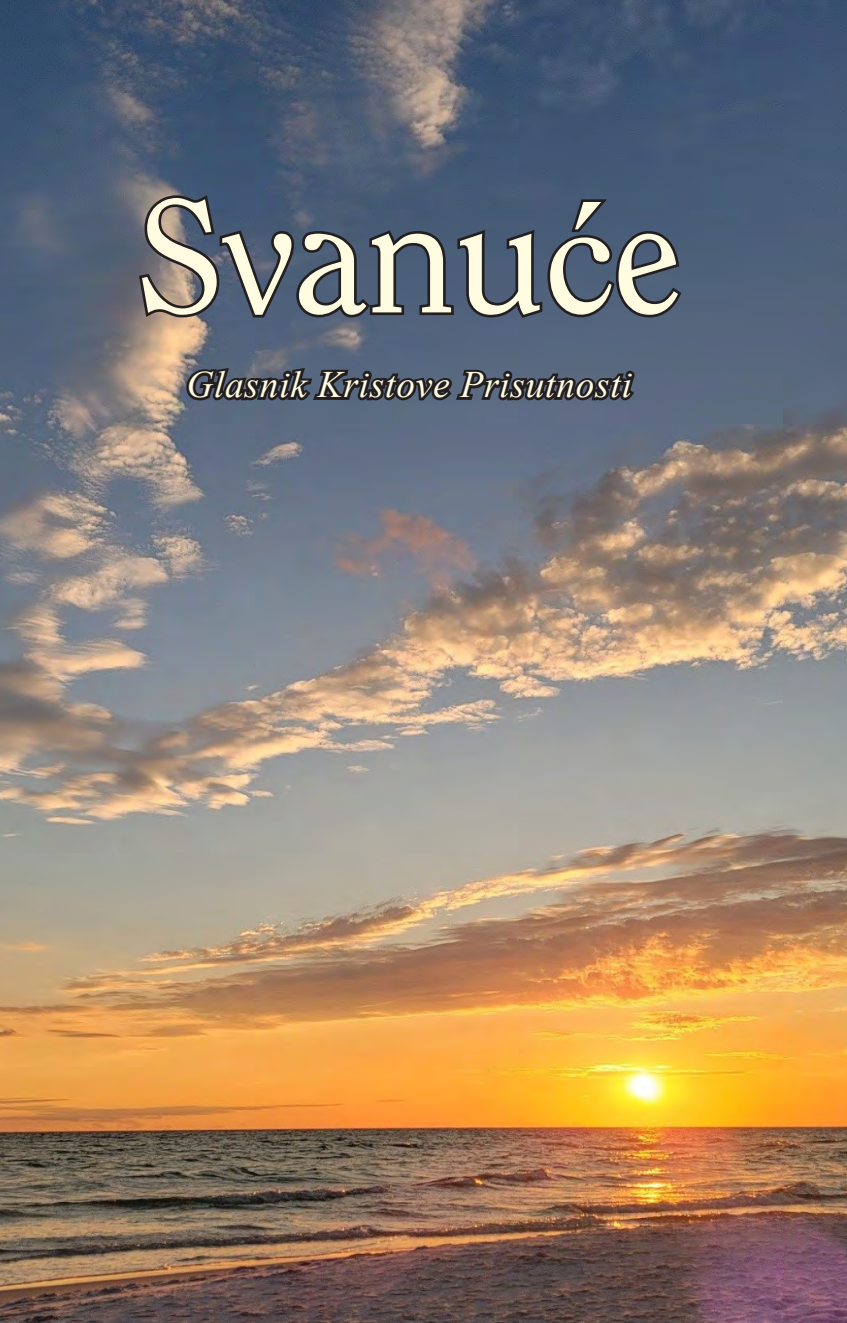

Svanučé

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Ožujak - Travanj 2024

SADRŽA

Dawn Bible Students Association
„Svanuće“
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

Precio anual: US \$12.00 (6 números)

ARGENTINA: El Alba, Calle Almirante Brown 684, Monte Grande, Buenos Aires
estudiantesdelabibliargentina@gmail.com

AUSTRALIA: Berean Bible Institute, PO Box 402, Rossana, Victoria, 3084

BRASIL: A Aurora, Caixa Postal 50088, Rio de Janeiro, RJ CEP 20050-971

CANADÁ: PO Box 1565, Vernon, British Columbia, V1T 8C2

SPAIN-ITALY: El Alba, Via Ferrara 42, 59100 Prato - Italia

FRANCE: L'Aurore 39A, rue de bois, 68540 Feldkirch, France

GREECE: He Haravgi (The Dawn) PO Box 521167, Longwood, FL USA 32752

INDIA: The Dawn, Blessington, #34, Serpentine St., Richmond Town, Bangalore 560025

UNITED KINGDOM: Associated Bible Students, Brook House, Whitchurch Road, Prees, Whitchurch Shropshire SY13 3JZ United Kingdom

VRHUNCI SVANUĆE

Jamstvo za sve ljude 2

Međunarodne Biblijske Studije

Uščuvanje naše vjere 10

Propitujmo sami sebe 12

Trpljenje zbog Pravednosti 14

Mudrost i duh Stjepanov 16

Uskrsnuo je 18

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Mojsije-Osloboditelj, Zakonodavac, Posrednik i Poslanik 21

The Dawn - Croatian Edition
March - April 2024

First issue published December 2013

Printed in USA

Jamstvo za sve ljude

“[Bog] ustanovi Dan u koji će suditi svijetu po pravdi, po Čovjeku kojega odredi, pred svima ovjerovi uskrisivši ga od mrtvih.”

—Djela apostolska 17: 31

svjetlu ratova, nereda, sve polarizacije, ekonomske preokreta i sloma moralnih standarda ljudi. Današnji svijet ne predstavlja lijepu sliku, a izgledi za budućnost su nejasni.

Uzalud tražimo neki znak u događajima koji se odvijaju oko nas koji bi ukazivali da će jednog dana doći do promjene, da će se ljudska rasa probuditi iz svog sadašnjeg katastrofalnog tijeka na vrijeme kako bi ono što se zove civilizacija spasila od potpunog kolapsa. Moramo potražiti negdje drugdje kako bismo dobili ovo jamstvo. Postoji izvor informacija koji otkriva odnos prošlosti i sadašnjosti i, kao svjetlo svjetionika, pokazuje put kroz tamu do novog dana obećanja—vremena blagoslova za sve koje nam je zajamčio veliki Stvoritelj svemira.

ČINI SE DA izraz našeg naslova nagovještava tračak nade za čovječanstvo u današnjem zbunjujućem svijetu. Zasiurno, neko je jamstvo boljih vremena potrebno sada više nego ikad prije, posebno u

većeg kriminala, političke neizvjesnosti, društvenih

GRIJEH I SMRT

Danas je naš jedini izvor stvarne nade Biblija. Međutim, ako ova velika knjiga znači ono što bi trebala, moramo je prihvatiti zbog onog što tvrdi da jest, a to je Božja Riječ. Ovaj izvor nade i sigurnosti govori nam da su naši prvi roditelji stvoreni na sliku Božju. To znači da su bili savršeni i obdareni božanskim osobinama ljubavi, naklonosti i razumijevanja. Kad bi zemlja bila puna takvih ljudi, ne bi bilo ratova, zločina, ugnjetavanja—niti jednog od ružnih zala koja danas pogađaju čovječanstvo.—1. Mojsijeva 1: 27, 28

Ovi savršeni primjerci čovječanstva zamoljeni su da poštuju božanski zakon i obaviješteni su da će neposluh dovesti do smrti. (1. Mojsijeva 2: 17) Nisu poslušali, pa je na njih stigla smrtna kazna. Ubrzo su počele nevolje. Kain je ubio svog brata Abela, a goropadno ubojstvo još uvijek traje. Silazni smjer ljudske rase je konstantan. Zapis otkriva da je manje od dvije tisuće godina nakon pada čovjeka “svaka pomisao u njegovoj pameti uvijek samo zloća.”—1. Mojsijeva 6: 5

Potop je uništio taj zli društveni poredak, ali ubrzo nakon toga grijeh i sebičnost ponovno su počeli rasti, a svaka je generacija iskusila njegove strašne posljedice. Bilo je ratova i drugih uznemirujućih pokazivanja činjenice da je ljudska rasa doista pala i da je nesposobna zaustaviti silaznu putanju grijeha. Biblija to potvrđuje, kao i stranice svjetovne povijesti.

OBEĆANO OSLOBOĐENJE

Međutim, u svakoj je generaciji bilo nekoliko onih koji su nastojali zadržati svoju vjeru u Boga i koji su pokušavali zaustaviti plimu ljudske sebičnosti. Abraham je bio jedan od njih i Bog ga je smatrao “prijateljem”. (Jakov 2: 23) Bog je dao predivno obećanje Abrahamu,

uvjeravajući ga da će kroz njegovo “potomstvo” sve obitelji na zemlji biti blagoslovljene. Kad je Abraham pokazao svoju potpunu vjeru u Boga svojom spremnošću da prinese svog sina Izaka kao žrtvu, Bog je to obećanje potvrdio svojom zakletvom.— 1.Mojsijeva 22: 15-18; Hebrejima 6: 13-18

Ovo obećanje je preneseno na Izaka, a kasnije i na Jakova, Abrahamova unuka. Kasnije je Bog promijenio Jakovu ime u Izrael. (1.Mojsijeva 32: 28; 35: 10) Kada je Jakov umro, postalo je nasljeđe cijelog izraelskog naroda. Pobožnim Izraelcima ovo je obećanje Abrahamu bilo temelj njihove nade u dolazak Mesije. (Psalmi 105: 6-45; Mihej 7: 20) Kako su oni to razumjeli, Mesija će uspostaviti moćnu upravu u Izraelu—onu koja će dostići i blagosloviti sve obitelji, ili narode, na zemlji.

Najveći događaj koji se ikada dogodio na Zemlji do tog vremena bilo je rođenje Isusa, koji je bio poslan u svijet da ispuni mesijanska obećanja. Ipak, poput mnogih dobrih stvari koje se događaju u današnjem svijetu, za Isusovo rođenje u to se vrijeme slabo čulo. Nema sumnje da su pastiri, kojima su anđeli objavili Isusovo rođenje, učinili sve što su mogli da rašire vijest. Međutim, bila je to oskudna objava događaja toliko važnog za čovječanstvo. Mudraci koji su kasnije došli bili su vrlo zadivljeni i vjerojatno su donekle proširili vijest. Možda je najveća pozornost koju je Isusovo rođenje dobilo povezano s Herodovim pokušajem da uništi to dijete pokoljem sve hebrejske djece na tom području. Tako je, kao i danas, dobro privremeno zasjenjeno zlom.

Bez obzira na to koliko se tada mnogo ili malo pažnje pridavalo rođenju Isusa, dogodio se jedan od najvećih događaja u povijesti. Bilo je to poput sjajnog svjetionika nade u noćnom dobu ljudskog iskustva, jer je rođen onaj kome je Stvoritelj obećao da će biti izbavitelj

čovječanstva od razornih učinaka grijeha i smrti. Doduše, rođen je u skromnim jaslama, ali su njegovo rođenje navijestili sveti anđeli. Njegova je sudbina bila da bude Savjetnik divni, Bog silni, Otac vječni i Knez mironosni.— Izaija 9: 6, 7

MESIJA I KRALJ

Isus je također rođen da bude veliki Mesija i kralj obećanja. Njegovi su učenici vjerovali da je to njegova sudbina. Zapravo, očekivali su da će odmah uspostaviti svoje kraljevstvo i da će, putem vlasti koju mu je Bog dao, najprije osloboditi Izrael od rimskog jarma ropstva, a zatim preuzeti vladavinu svijetom. Međutim, dok je Isus svojim čudima pokazao da je sposoban ispuniti božansku volju, učenici su vidjeli malo ili nimalo dokaza da se pod njegovim vodstvom formira nova vladavina.

Ono što su vidjeli bilo je sve veće protivljenje Isusu od strane vjerskih vođa. Ovo protivljenje je doseglo vrhunac nakon što je probudio Lazara iz smrtnog sna. (Ivan 11: 43, 44, 53) Učenici nisu razumjeli Isusov stav u suočavanju s rastućom plimom neprijateljstva. Rekao im je da namjerava ići u Jeruzalem i da očekuje da će biti uhićen i ubijen. Nisu to mogli uskladiti sa svojim očekivanjima u vezi s njihovim Učiteljem. Petar je savjetovao Isusu da ne ide u Jeruzalem, a kasnije je mačem pokušao spriječiti njegovo uhićenje.—Matej 16: 21, 22; Ivan 18: 10, 11

Sve je ovo bilo uzalud. Isus je bio odlučan predati se svojim neprijateljima, iako je mogao zamoliti svog Nebeskog Oca za pomoć svetih anđela da je vjerovao da je to Božja volja za njega. (Matej 26: 53, 54) Iako su njihova srca bila tjeskobna, učenici nisu mogli učiniti ništa da preokrenu tijek događaja. Njihov Mesija, njihov Kralj, bio je uhićen, izveden pred svećenike i vladare da mu se

lažno sudi, pljuvali su ga, pretukli, na glavu mu stavili krunu od trnja i pribili na križ, gdje je bio pušten da umre. Njegovu smrt pratio je veliki potres i “zavjesa se hramska razdrije odozgor dodolje, nadvoje”. (Matej 27: 51, American Standard Version) Nad zemljom se također spustila tama, simbol tame grijeha i smrti koju je ovaj kojeg je Jahve poslao došao na zemlju rastjerati.—Luka 23: 44, 45

OTKUPITELJ

Žrtvom svog života Isus je osigurao otkupljenje od grijeha i smrti za cijelo čovječanstvo. Osim što je bio budući Kralj svijeta, on je sada bio i Otkupitelj ljudskog roda. (Marko 10: 45; Ivan 3: 16, 17) U to vrijeme, međutim, učenici to nisu razumjeli i bili su zbunjeni činjenicom da je njihov Učitelj dopustio svojim neprijateljima da ga ubiju. Njihova velika radost zbog njegova rođenja i čudesne službe bila je pomračena razočaranjem i tugom uzrokovanom njegovom smrću.

Vjera učenika bila je tako čvrsto utemeljena u činjenici njegovog mesijanstva da su malo obraćali pozornost na neke njegove izjave koje su pokazivale da je očekivao da će umrijeti od ruke svojih neprijatelja. Kako se to moglo dogoditi njihovom Mesiji? Unatoč tome, kad je bio razapet, maglovito su se prisjetili njegova obećanja da će uskrsnuti od smrti “treći dan”, i uhvatili su se za to kao za posljednju nadu.

Rano ujutro tog trećeg dana neke su žene otišle do grobnice kako bi dovršile balzamiranje Isusova tijela i našle su grobnicu praznu. Anđeo je objasnio da njihovog Učitelja nema, da je uskrsnuo. Ženama je rečeno da odu i kažu njegovim učenicima da više nije mrtav. (Luka 24: 1-10) Kasnije istog dana, Isus se ukazao kao stranac dvojici svojih učenika koji su išli u Emaus, a kada ih je upitao za uzrok njihove tuge, objasnili su što se dogodilo i dodali:

“A mi se nadasmo da je on onaj koji ima otkupiti Izraela. Ali osim svega toga ovo je već treći dan što se to dogodilo.”—vss. 13-24

Iz proročanstava Starog zavjeta, Isus je ukazao ovoj dvojici učenika da je bilo potrebno da Mesija pati i umre, te da će se obećanja njegove slave kao Mesije i Kralja ispuniti kasnije. Nakon što im je Isus iščeznuo iz vida, ovi učenici rekoše jedan drugome: “Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem govorio, dok nam je otkrivao Pisma?”—vss. 25-32

Nema sumnje da su srca svih tih učenika gorjela u njima kad su se uvjerali da je njihov Učitelj uskrsnuo od mrtvih. Međutim, malo je tko osim Isusovih predanih sljedbenika vjerovao da se to veliko čudo dogodilo. Uskrsnuće Isusa Krista od mrtvih bio je najznamenitiji i najdivniji događaj u svjetskoj povijesti. Ipak, tome se pridavalo relativno malo pažnje; i dobra vijest o tome kako su je objavili njegovi vjerni sljedbenici naišla je na gluhe uši.

DANAŠNJI POMEN NA NJEGA

Posljednje nedjelje u ožujku stotine milijuna ponovno će obilježiti Isusovo uskrsnuće. Bit će puno veselja, izraženog inspirativnom glazbom i živopisnim okupljanjima. Većina crkava će imati najveću posjećenost ove godine, a propovijedat će se rječite propovijedi. Time, međutim, pravo značenje Isusova uskrsnuća od mrtvih većini ljudi još uvijek nije poznato. Doista, mnogi koji propovijedaju na taj dan sami neće biti svjesni pravog značaja Isusova uskrsnuća, kao ni njihove zajednice.

Postojala su tri velika događaja povezana s Isusovim dolaskom na svijet, i svi oni daju sigurnost i nadu ovoj jadnoj, jecajućoj tvorevini. Prvi je, naravno, bilo njegovo rođenje; drugi je bila njegova smrt; a treći je bilo

njegovo uskrsnuće. Bez Isusove smrti, čovječanstvo bi i dalje ostalo pod osudom na smrt, i stoga ne bi moglo doći do svitanja novog jutra radosti za ljudski rod. Međutim, budući da je Isus dao svoj život kao otkupninu za sve i tako osigurao poništenje Adamove smrtne kazne, to obećanje koje grije srce iz Psalma 30: 5 tek će se ostvariti: “Večer donese suze, a jutro klicanje.” Velika činjenica Isusove smrti kao ljudskog Otkupitelja tek će biti obznanjena cijelom čovječanstvu.—1.Timoteju 2: 3-6

JAMSTVO KROZ NJEGOVO USKRSNUĆE

Mrtvi Otkupitelj nije mogao osloboditi čovječanstvo od smrti; niti mrtvi kralj nije mogao vladati i blagosloviti sve obitelji na zemlji, kao što je Bog obećao Abrahamu. (1.Mojsijeva 12: 3) Dakle, sljedeći veliki korak u ostvarenju božanskog nauma za ljudsko spasenje bilo je Isusovo uskrsnuće od mrtvih. Stvoritelj, Nebeski Otac, pokazao je svoju moć da ispuni svoja obećanja uskrisivši Isusa od mrtvih. (1.Korinćanima 15: 20; Filipljanima 2: 9) Ovo pokazuje da se ništa ne može uspješno umiješati u ostvarenje njegovog plana punog ljubavi za uzdizanje ljudske rase iz poniženja uzrokovanog neposlušnošću njegovom zakonu.

Uistinu je, dakle, uskrsnuće Isusa Krista od mrtvih bilo jamstvo novog dana, svijetli tračak nade za izbežumljeni i umirući svijet čovječanstva. U sadašnjem mračnom svijetu kaosa i patnje ljudi općenito nemaju istinsku spoznaju Boga. Bog to zna, a apostol Pavao objašnjava da je “namignuo” ovom neznanju. Međutim, kada se Gospodnji “sudovi pojave na zemlji, učit će se pravdi stanovnici kruga zemaljskoga.” (Izaija 26: 9) To vrijeme suda je budućnost. U vezi s tim, i ponovno citirajući naš uvodni tekst, apostol Pavao objašnjava da je Bog “ustanovio dan”, to jest vremensko razdoblje, “u kojem će

suditi svijetu po pravdi, po Čovjeku [Isusu] kojega odredi, pred svima ovjerovi uskrisivši ga od mrtvih.”—
Djela apostolska 17: 30, 31

Nigdje u današnjem svijetu ne postoji jamstvo mira i sigurnosti. Sigurno nam ratno naoružanje ne daje nikakvu sigurnost niti nadu. Medicinska znanost postiže velike stvari, ali ljudska mudrost nikada neće moći uništiti smrt. Obrazovanje je postalo općenitije u cijelom svijetu, ali malo se podučava o Božjim načelima i njegovom planu.

Jedino kada gledamo na Božji plan spasenja kako nam je predstavljen u njegovoj Riječi, možemo imati pravu nadu. U tom planu Isus je Knez Mironosni, budući sudac naroda i “Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka dođe na svijet”. (Ivan 1: 9) U njemu vidimo novog i pravednog Kralja zemlje i velikog Mesiju obećanja. Tako imamo jamstvo da će cijeli Stvoriteljev plan, usredotočen na Isusa, postati veličanstvena pobjeda na zemlji jer ga je Otac uskrisio od mrtvih. Neka nas spomendan Isusova uskrsnuća sve potakne većom željom nego ikad prije da cijelom svijetu priopćimo blaženu vijest o kraljevstvu u čijem je središtu On! ■

Uščuvanje naše vjere

Ključni stih: “*A vi, ljubljени, naziđujte se na presvetoj vjeri svojoj moleći se u Duhu Svetom, uščuvajte se u ljubavi Božjoj, iščekujući milosrđe Gospodina našega Isusa Krista za vječni život.*”
Juda 1: 20, 21

Izabrani tekstovi:
Juda 1: 17-25

NAŠI KLJUČNI sti-
hovi nude pravodobno
ohrabrenje za Božji
narod. Suvremeno
društvo ne samo da
postaje sve više
sekularno, već se aktivno
suprotstavlja kršćanskoj
vjeri. Apostol Pavao
podsjetio nas je na ovu
situaciju koja će dovesti u

pitanje kršćansko vjerovanje i praksu. “A ovo znaj: u posljednjim danima nastat će teška vremena. Ljudi će doista biti sebeljupci, srebroljupci, preuzetnici, oholice, hulitelji, roditeljima neposlušni, nezahvalnici, bezbožnici, bešćutnici, nepomirljivci, klevetnici, neobuzdanici, goropadnici, neljubitelji dobra, izdajice, brzopletnici, naduti, ljubitelji užitka više nego ljubitelji Boga. Imaju obličje pobožnosti, ali snage su se njezine odrekli. I njih se kloni!”—2.Timoteju 3: 1-5

Snaga i providnost Božja sačuvat će njegov narod u ovim vremenima. Naša nas lekcija podsjeća na tri učinkovite prakse koje održavaju našu duhovnu vitalnost. Prvo, “naziđujte se na svojoj presvetoj vjeri.” To počinje svakodnevnim čitanjem Svetoga pisma, ne površnim, nego s

promišljenom i pobožnom pažnjom. Riječi našega Gospodina Isusa pune su značenja u tom smislu: “Riječi koje sam vam govorio duh su i život su.” (Ivan 6: 63) Njegove su riječi doista kruh života za kršćane. Cijelo je Sveto pismo, od Postanka do Otkrivenja, životvorno. “Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta.”—Matej 4: 4

Druga dnevna praksa je “moliti se u Duhu Svetome”. Često se kaže da je molitva životni dah kršćanina. Isusova duboka komunikacija s njegovim Ocem bila je ta koja ga je ojačala i osvježila. Luka pripovijeda: “Onih dana iziđe na goru da se pomoli. I proveđe noć moleći se Bogu.” (Luka 6: 12) I mi smo ohrabreni da se oslanjamo na molitvu. “U molitvi ustrajte, bdijte u njoj u zahvaljivanju!”—Kološanima 4: 2

Treća praksa je da se održimo u Božjoj ljubavi. Njegova ljubav prema nama je neiscrpna: “Ta on je rekao: Ne, neću te zapustiti i neću te ostaviti.” (Hebrejima 13: 5) Prisiljeni smo učiniti svoj dio u održavanju ovog svetog odnosa. Izreke nam govore kako. “Sine moj, pazi na moje riječi, prigni uho svoje mojim besjedama. Ne gubi ih nikad iz očiju, pohrani ih usred srca svoga. Jer su život onima koji ih nalaze i ozdravljenje svemu tijelu njihovu. A svrh svega, čuvaj svoje srce, jer iz njega izvire život.”—Mudre izreke 4: 20-23

Kad nam se drugi rugaju, neka to rade. Kad bi nam netko slijep od rođenja rekao da duga ne postoji, bismo li mu vjerovali? Ne bismo li radije vjerovali onome što smo vidjeli? Oni ne vide ono što mi vidimo. Oni koji su gluhi ne čuju ono što mi čujemo. Naše oči i uši su blagoslovljene jer vide i čuju. (Matej 13: 16) Nastavimo, dakle, kao što kažu naši ključni stihovi, tražiti milosrđe našega Gospodina Isusa Krista, koje će nas odvesti u vječni život. Ove biblijske opomene vitalna su pomoć u održavanju naše vjere!

Propitujmo sami sebe

Ključni stih: “Same sebe ispitujte, jeste li u vjeri! Same sebe provjeravajte! Zar ne spoznajete sami sebe: da je Isus Krist u vama? Inače niste prâvi.” — 2.Korinćanima 13: 5

***Izabrani tekstovi:
2.Korinćanima 13: 1-11***

SAMOPROPITIVANJE,

kao što potiče naš ključni stih, ključni je sastojak kršćanskog života. Međutim, takvo propitivanje sebe mora biti ublaženo ovom temeljnom istinom naše vjere: mi smo opravdani u Božjim očima kroz našu vjeru u Isusa Krista kao našeg Spasitelja. Ponavljamo Pavlovu želju iz srca, da se “u njemu nađem – ne svojom praved-

nošću, ... nego pravednošću po vjeri u Krista, onom od Boga, na vjeri utemeljenoj.” (Filipljanima 3: 9) Nedostatak vjere je prestrogo suditi sami sebi. Također je nedostatak vjere preblando suditi sami sebi. Takva popustljivost može odražavati stav koji je Pavao ukorio: “Što ćemo dakle reći? Da ostanemo u grijehu da milost izobiluje? Nipošto! Jednom umrli grijehu, kako da još živimo u njemu?”—Rimljanima 6: 1, 2

“Jer kad bismo sami sebe sudili, ne bismo bili suđeni. A kad nas sudi Gospodin, odgaja nas da ne budemo sa svijetom osuđeni.” (1.Korinćanima 11: 31, 32) Gospodin nas, u svojoj dobroti, odgaja kada pogriješimo u prosudbi u vezi s kršćanskim načelima. Njegov odgoj je korektivan ili terapeutski, a ne kažnjavajući. Njegovo utjecaj na nas nije da nam pokaže koliko smo pali i slabi, već da vidimo što možemo postati njegovom milošću. Apostol Pavao je rječito izrazio

ovaj koncept u Poslanici Hebrejima. Prvo citira Stari zavjet: “Sine moj, ne omalovažavaj steg Gospodnje i ne kloni kad te on ukori. Jer koga Gospodin ljubi, onoga i stegom odgaja, šiba sina koga voli.”—Hebrejima 12: 5, 6; Mudre izreke 3: 11, 12

Pavao nam zatim tumači značenje ovog Pisma. “Poradi vašega odgajanja trpite. Bog s vama postupa kao sa sinovima: a ima li koji sin kojega otac stegom ne odgaja? Pa ako niste pod stegom, na kojoj su svi imali udjela, onda ste kopilad, a ne djeca. Zatim, tjelesne smo oce imali odgojiteljima i poštovali ih. Pa nećemo li se kudikamo više podlagati Ocu duhova te živjeti? Oni su nas doista nešto malo dana stegom odgajali kako se njima činilo, a On—nama na korist, da postanemo sudionici njegove svetosti.” (Hebrejima 12: 7-10) Postati dionikom Božje svetosti značajan je poticaj u našoj praksi samopropitivanja.

Procjenjujući sebe, nije zdravo otići u drugu krajnost i zaključiti da nismo dostojni Božje ljubavi i naklonosti. Taj sud prepuštamo u ruke Gospodina koji nas je otkupio. (Ivan 5: 22, 23) “Meni pak nije nimalo do toga da me sudite vi ili bilo koji ljudski sud; a ni ja sam sebe ne sudim. Doista, ničega sebi nisam svjestan, no time nisam opravdan: moj je sudac Gospodin. Zato ne sudite ništa prije vremena dok ne dođe Gospodin koji će iznijeti na vidjelo što je sakriveno u tami i razotkriti nakane srdaca. I tada će svatko primiti pohvalu od Boga.” (1. Korinćanima 4: 3-5) Pravilno samopropitivanje provodi se u svjetlu Kristova obilnog otkupljenja. ■

Trpljenje zbog Pravednosti

Ključni stih: “Nego, morali i trpjeti zbog svoje pravednosti, blago vama! No ne bojte se njihova zastrašivanja i ne plašite se!”
— 1.Petrova 3: 14

Izabrani tekstovi:
1.Petrova 3: 8-18

NAŠ KLJUČNI STIH predstavlja nam utjehu i koristan izazov. Jamstvo je da smo blagoslovljeni kada trpimo za pravednost. Izazov je nositi se sa strahom povezanim s patnjom. Patnja je sastavni dio kršćanskog života. Njegova je svrha pomoći nam da odrastemo u Krista. Prisjetite se Gospodinovih riječi Ananiji koji će uvesti Savla, koji će

uskoro postati Pavao, u kršćansku vjeru. “Pođi jer on mi je oruđe izabrano da ponese ime moje pred narode i kraljeve i sinove Izraelove. Ja ću mu uistinu pokazati koliko mu je za ime moje trpjeti.” (Djela apostolska 9: 15, 16) Pavao je mnogo propatio trudeći se za Krista, u batinama, kamenovanjima, zatvaranjima, brodolomima, pljačkama i izdajama od strane lažne braće.—2.Korinćanima 11: 23-33

Iako možda ne patimo u istoj mjeri kao Pavao i drugi Kristovi mučenici, patnja zbog pravednosti i naša je sudbina. “Jer vama je dana milost: ‘za Krista’, ne samo u njega vjerovati nego za njega i trpjeti.” (Filiplj-

anima 1: 29) Kršćanska patnja nije teret nego blagoslov. Riječ “dana” u prethodnom stihu znači na izvornom grčkom “dati kao uslugu, to jest, besplatno, u dobroti”. U tom su smislu Kristovi apostoli, nakon što su bili pretučeni po nalogu izraelskih vjerskih vođa, “otišli ispred Vijeća radosni što bijahu dostojni podnijeti pogrde za Ime. I svaki su dan u Hramu i po kućama neprestance učili i navješćivali Krista, Isusa.” (Djela apostolska 5: 41, 42) Kao naglašeni smisao, primjećujemo da je njihova radost nastala zbog toga što su se smatrali dostojnima povlastice trpjeti za Isusa. To je perspektiva koje se i mi, kao današnji kršćani, moramo držati.

Što je sa strahom od patnje? Nitko ne želi trpjeti bol, mučenje, nevolju ili smrt. Željeli takvo što bilo bi nenormalno. Kako možemo prevladati ovaj strah? Odgovor je ljubav—duboka ljubav prema Bogu, ljubav prema Kristu, ljubav prema pravednosti, ljubav prema našoj braći, pa čak i ljubav prema našim neprijateljima. “Straha u ljubavi nema, nego savršena ljubav izgoni strah; jer strah je muka i tko se boji, nije savršen u ljubavi.”—1.Ivanova 4: 18

Naša nas lekcija tješi i savjetuje: “Nego, morali i trpjeti zbog svoje pravednosti, blago vama! No ne bojte se njihova zastrašivanja i ne plašite se! Naprotiv, Gospodin—Krist neka vam bude svet, u srcima vašim, te budite uvijek spremni na odgovor svakomu koji od vas zatraži obrazloženje nade koja je u vama, ali blago i s poštovanjem.” (1.Petrova 3: 14, 15) Posvećenje Krista kao Gospodina u našim srcima nas jača da podnesemo pravednu patnju. S njegovim duhom u nama možemo blago i s poštovanjem položiti račun za svoju nadu.

Dragocjeni 23. psalam uvjerava nas da Bog

“krijepi dušu moju. Stazama pravim on me upravlja radi imena svojega. Pa da mi je i dolinom smrti proći, zla se ne bojim, jer si ti sa mnom. Tvoj štap i palica tvoja utjeha su meni.” (Psalmi 23: 3, 4) Ovo nas jamstvo jača dok trpimo za pravednost. ■

Pouka četiri

Mudrost i duh Stjepanov

Ključni stih: “Nato se digoše neki iz takozvane sinagoge Slobodnjaka, Cirenaca, Aleksandrinaca te onih iz Cilicije i Azije pa počеше raspravljati sa Stjepanom, ali nisu mogli odoljeti mudrosti i Duhu kojim je govorio.” — Djela apostolska 6: 9, 10

Izabrani tekstovi: Djela apostolska 6: 1-15

STJEPANOV ŽIVOT I naslijeđe istaknuti su u kršćanskoj povijesti. Kako je crkva u nastajanju razvijala svoju strukturu i vladu, pojavila su se pitanja. Naše izabrano pismo primjećuje da su braća grčkog podrijetla smatrala da su njihove udovice prezrene u korist hebrejskih udovica. Shvaćamo nestalnost takvih sukoba. Apostoli, shvaćajući koliko je vremena i energije potrebno za rješavanje ovog problema, uputili su Crkvu: “Pronađite između sebe sedam muževa

na dobru glas, punih Duha i mudrosti. Njih ćemo

postaviti nad ovom službom, a mi ćemo se posvetiti molitvi i posluživanju Riječi.” To je naišlo na odobravanje zajednice, a jedan od sedmorice koje su odabrali bio je Stjepan, “čovjek pun vjere i Duha Svetoga.”—Djela apostolska 6: 3-5).

Crkva, koja je do tog trenutka brojala nekoliko tisuća, izabrala je samo sedam muškaraca. Možemo o njima razmišljati kao o “najboljima od najboljih”. Doista, trebali su biti na dobrom glasu, puni duha i osobito mudri. Činjenica da više ne čujemo o nejednakosti raspodjele hrane među udovicama implicira da je problem brzo riješen. Također je znakovito da je prvi koji je prepoznat među sedmoricom bio Stjepan.

Stjepanove sposobnosti dovele su ga u središte pozornosti u nadolazećem sukobu između Židova i kršćana. U izvještaju stoji: “Stjepan je pun milosti i snage činio velika čudesa i znamenja u narodu.” (Djela apostolska 6: 8) Naši ključni stihovi zatim govore o onima koji su ustali i raspravljali sa Stjepanom, ali nisu bili u stanju odgovoriti mudrošću i duhom kojim je govorio. “Onda podmetnuše neke ljude koji rekoše: ‘Čuli smo ga govoriti pogrdne riječi protiv Mojsija i Boga.’ Podjare i narod, starješine i pismoznance pa priđu, zgrabe ga i odvuku u Vijeće.”—vss. 11, 12

Često, kada se iznose velike i nepobitne istine kršćanske vjere, laž se ne može nositi s mudrošću i duhom sadržanim u njima. Prisiljeni shvatiti slabost svojih argumenata, protivnici vjere često se okreću lažima. Stjepanovi izazivači naveli su druge da lažno svjedoče protiv njega. Bio je optužen za hulu na Mojsija i Boga. Isus je unaprijed upozorio svoje učenike na takve postupke. “No prije svega toga podignut će na vas ruke i progoniti vas, predavati vas u sinagoge i tamnice. Vući će vas pred kraljeve i upravitelje zbog imena mojega. Zadesit će vas to

radi svjedočenja. Stoga uzmite k srcu: nemojte unaprijed smišljati obranu! Ta ja ću vam dati usta i mudrost kojoj se neće moći suprotstaviti niti oduprijeti nijedan vaš protivnik.”—Luka 21: 12-15

U ispunjenju riječi našega Gospodina, nitko nije mogao odoljeti niti opovrgnuti Stjepanovu poruku. Zbog svog zalaganja za Istinu postao je rani mučenik za Krista. Grčka riječ od koje potječe engleska riječ martyr doslovno znači “svjedok”. Ovo je prikladno, budući da Stjepanov primjer odjekuje u nama danas, potičući povjerenje u Gospodina i oslanjanje na njegov duh dok se suočavamo s našim izazovima. ■

Pouka peta

Uskrsnuo je

Ključni stih: “A on će im: ‘Ne plašite se! Isusa tražite, Nazarećanina, Raspetoga? Uskrsnu! Nije ovdje! Evo mjesta kamo ga položīše.”
— ***Marko 16:6***

Izabrani tekstovi:
Marko 16: 1-8

BILO JE VRLO RANO ujutro prvoga dana u tjednu nakon subote. Tri žene koje su bile odane Gospodinu Isusu bile su u misiji pomazanja njegova tijela. Kupljeni su dragocjeni začini i nosile su mu ih u grob. Sumnje ih nisu razuvjerile. “Tko će nam otkotrljati kamen s vrata grobnih?” pitale su se. Ipak, nji-

hova ljubav prema Gospodinu tjerala ih je da nastave. Možemo zamisliti njihovo čuđenje i zbunjenost kada su

podigle pogled i vidjele da je kamen uklonjen. Što se dogodilo? Tko je otkotrljao kamen i zašto?—Marko 16: 3, 4

Simbolično je da je sunce izašlo dok su te drage žene prilazile grobu. (vs. 2) Tama, očaj i strah pratili su gubitak voljenog Učitelja. Sada, kad su se približile, sunce je počelo sjati. Svjetlo slave Evanđelja počelo se ponovno pojavljivati. Doba kršćanske vjere i nade pozdravljeno je riječima: “Uskrsnuo je.”

Kad su ušle u grob, žene su vidjele neku prikazu koja je ličila na mladića kako sjedi u bijeloj halji. Rekao im je riječi našeg ključnog stiha, nakon čega je rekao: “Nego idite, recite njegovim učenicima i Petru: Ide pred vama u Galileju! Ondje ćete ga vidjeti kako vam reče!” One iziđu i stanu bježati od groba: spopade ih strah i trepet. I nikomu ništa ne rekoše jer se bojahu.”—vss. 7, 8

Te su žene odabrane da budu prve svjedokinje Isusova uskrsnuća. Njihova odanost i vjernost obilježena je u Svetom pismu. One su bile sljedbenice od dana njegove službe u Galileji do vremena njegova raspeća. Marko bilježi: “Izdaleka promatrahu i neke žene: među njima Marija Magdalena i Marija, majka Jakova Mlađega i Josipa, i Saloma—te su ga pratile kad bijaše u Galileji i posluživale mu.”—Marko 15: 40, 41

“Uskrsnuo je.” Zašto su ove riječi od ogromnog značaja za kršćane? Odgovor je rječito predstavljen u 15. poglavlju 1. poslanice Korinćanima. Na naše veliko iznenađenje, bilo je braće u crkvi u Korintu koja nisu vjerovala u uskrsnuće! Moguće je da se dio saduceja obratio na kršćanstvo. Donijeli su svoju “prtljagu” sa sobom, “Jer saduceji vele da nema uskrsnuća.”—Djela apostolska 23: 8

Apostol Pavao snažno i jasno pobija ovu zabludu. “No ako se propovijeda da je Krist od mrtvih uskrsnuo,

kako neki među vama govore da nema uskrsnuća mrtvih? Ako nema uskrsnuća mrtvih, ni Krist nije uskrsnuo. ... Jer ako mrtvi ne uskršavaju, ni Krist nije uskrsnuo. A ako Krist nije uskrsnuo, uzaludna je vjera vaša, još ste u grijesima. Onda i oni koji usnuše u Kristu, propadoše. ... Ali sada: Krist uskrsnu od mrtvih, prvina usnulih!." (1. Korinćanima 15: 12-20) Radujmo se stoga jer je doista uskrsnuo! ■

Mojsije-Osloboditelj, Zakonodavac, Posrednik i Poslanik

*“Ne pojavi se više prorok u Izraelu ravan Mojsiju—
njega je JAHVE poznao licem u lice!—po svim onim
znakovima i čudesima u zemlji egipatskoj za koja ga je
JAHVE slao da ih učini na faraonu, na svim
službenicima njegovim i na svoj zemlji njegovoj.”
—5.Mojsijeva 34: 10, 11*

IME “MOJSIJE” ZNAČI “IZVUČEN”. Ovom izvanrednom Božjem sluzi dala ga je faraonova kći jer je bio izvučen iz vode. (2.Mojsijeva 2: 10) Mojsije je rođen u vrijeme kada su njegov narod, Hebreji, bili robovi u Egiptu. Egipatski je kralj naredio da se sve hebrejske muške bebe moraju uništiti pri rođenju kako bi se zaustavio njihov nagli porast populacije u zemlji.— 2. Mojsijeva. 1: 7-22

Mojsijeva majka, vidjevši da je “dobro dijete”, skrivala ga je tri mjeseca. Kad više nije mogao biti sakriven, majka je pripremila posebnu košaru koja bi plutala, u nju je stavila dijete i ostavila ga blizu ruba jednog od malih kanala uz obalu rijeke. Nadala se da će košaru otkriti neki Egipćanin i da će djetetu biti spašen život.

Bog je učinio drugačije i Mojsija je otkrila faraonova kći. Dojenče je odnijela u kraljevsku rezidenciju i usvojila ga kao sina, angažiravši njegovu pravu majku kao dojilju. (2.Mojsijeva 2: 1-10) Dok je stasavao u muškarca, Mojsijeva majka mu je nesumnjivo mnogo rekla o Božjim obećanjima njihovom narodu. Osim toga, postao je “odgojen u svoj mudrosti Egipćana”.— Djela apostolska 7: 22

Osim toga, malo znamo o Mojsijevim iskustvima sve do njegove četrdesete godine, kada je, vidjevši kako Egipćanin zlostavlja jednog od svojih hebrejskih rođaka, intervenirao i ubio tlačitelja. Sljedećeg je dana saznao da je njegov čin otkriven, pa je pobjegao iz Egipta u zemlju Midjansku, gdje je ostao do svoje osamdesete godine. 2: 11-15; Djela apostolska 7: 23-30

GORUĆI GRM

U Midjanu se Mojsije oženio jednom od kćeri Reuela, zvanog Jitro, i četrdeset godina čuvao stada svog tasta. (2.Mojsijeva 2: 18; 3: 1) Tada je Gospodin razgovarao s Mojsijem kod gorućeg grma i dodijelio mu zadatak da izbavi hebrejski narod iz njihovog egipatskog ropstva. (2.Mojsijeva 3: 2-10) U razgovoru s Mojsijem, preko anđela, Jahve se predstavio kao “Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljevi”. Preko svoje majke, Mojsije je znao za Božja obećanja Abrahamu, i stoga mu je to predstavljanje mnogo značilo.

Četrdeset godina koliko je Mojsije proveo kao pastir, čuvajući stada svog tasta, uklonilo je velik dio samopouzdanja koje ga je ranije navelo da ubije Egipćanina koji je tukao jednog od njegovih sunarodnjaka. Vjerojatno je osjećao da je sada sposoban samo obavljati jednostavne dužnosti pastira. Pojaviti se pred moćnim faraonom i zahtijevati oslobađanje hebrejskog

naroda iz ropstva, Mojsije je nedvojbeno smatrao nepriličnim za sebe.—vs. 11

Međutim, Gospodin je umirio Mojsija, rekavši: “Ja ću biti s tobom.” Zatim, kad je ipak prihvatio zadatak, Mojsije je počeo ispitivati detalje postupka. Prvo je htio znati što bi trebao reći faraonu o tome tko ga je poslao da zahtijeva oslobađanje hebrejskih robova. Kao odgovor na ovo Mojsije je dobio upute da kaže da ga je “JA JESAM” poslao.—vss. 12-14

Hebrejski izraz preveden kao “JA JESAM” znači “postojati”, prema Strongovom hebrejskom rječniku. Proširen, puna misao riječi kada bi je Stvoritelj upotrijebio kao ime bila bi “Ja sam koji jesam”. Mojsije je očito shvatio tu misao, jer je u svojoj molitvi koja je kasnije zapisana u Knjizi psalama govorio o Stvoritelju kao o postojanju “od vječnosti do vječnosti”. (Psalmi 90: 1, 2) Bilo je svrsishodno da se Bog tako predstavi Mojsiju, jer iako je hebrejski narod bio roblje u Egiptu, a sam Mojsije je bio pastir-rob četrdeset godina, njihov Bog, i Bog njihovih očeva, Abrahama, Izaka i Jakova, još uvijek je postojao kao pravi i vječno živući Stvoritelj koji će ispuniti sva svoja obećanja.

DESET ZALA

Bog je obećao Mojsiju da će ga poslati da izbavi hebrejski narod iz Egipta, iako ih kralj odbija pustiti. (2.Mojsijeva 3: 17-22) Pouka koju je Bog utisnuo u Mojsija bila je da će za izbavljenje hebrejskog naroda biti potrebna čudotvorna moć i da će se ta moć biti korištena. Uistinu, Egipćane je pogodilo devet zala, od kojih je svako ukinuto kada je faraon pristao osloboditi Izraelce. Međutim, svaki put kad je zlo nestalo, kralj se predomislio i Izraelci nisu pušteni.

Zatim je došlo deseto zlo, u obliku pomora egi-

patških prvorodenaca. (2.Mojsijeva 11: 4-6) Prvorodeni sinovi hebrejske djece mogli su izbjeći ovu pošast ako su njihove obitelji slijedile Gospodinove upute o žrtvovanju janjeta i prskanju njegovom krvlju nadvratnika i dovratnika svojih kuća.—2.Mojsijeva 12: 1-27

Kao što je prorečeno, Gospodin je pomorio sve prvorodence Egipta u noći četrnaestog dana njihovog prvog mjeseca. (vss. 28-36) Ne samo da je faraon tada pristao da Izraelci napuste Egipat, već je njihov odlazak bio požurivan, toliko da im je egipatski narod dao mnoge svoje dragocjenosti, očito kako bi potaknuo brz egzodus.

VEĆE OSLOBOĐENJE

Važnost ove epizode za nas o Mojsijevom iskustvu kao sluge Gospodnjeg je biblijski utvrđena činjenica da ju je Bog osmislio da služi kao prikaz mnogo važnijeg izbavljenja—oslobađanja od ropstva grijeha i smrti, pod velikim upraviteljom Sotonom, Đavlom, za kojeg Biblija govori da ima moć nad smrću.—Hebrejima 2: 14

Kada je došlo Gospodinovo vrijeme da se Hebreji pripreme za izbavljenje, oni među njima koji su bili izloženi neposrednoj opasnosti bili su prvorodenci. Kao rezultat desetog zla, izgubili bi živote te noći da nije bilo zaštite koju im je pružila krv pashalnog janjeta. (2.Mojsijeva 12: 12, 13, 22, 23) Ovo je Bog osmislio kao prikaz vrlo važne značajke njegovog plana spasenja i budućeg izbavljenja cijelog čovječanstva od smrti. U Novom zavjetu daje nam se naznaka da su sljedbenici Isusovih stopa, prava Kristova crkva, pravi “prvorodenci” nagoviješteni Izraelovim prvorodencima.—Hebrejima 12: 23

Apostol Pavao prepoznaje Isusa kao pravo “pashalno Janje” koje je “žrtvovano za nas”. (1.Korinćanima 5: 7, New Living Translation) Znamo da mi, njegovi

sljedbenici, dobivamo život samo kroz Kristovu krv. Bez njegove prolivene krvi nismo mogli biti sigurni u život tijekom ove noći grijeha i smrti.—1.Petrova 1: 18, 19

U prikazu Pashe prvorodenci i njihove obitelji tijekom noći jeli su pravo janje, a ujutro se dogodilo izbavljenje cijelog Izraela. Dakle, u sadašnje vrijeme, kada tama grijeha još uvijek prekriva zemlju, prava crkva hrani, simbolično govoreći, Isusom, Jaganjcem Božjim. Tako se priprema za sudjelovanje u oslobađanju cijelog čovječanstva u jutro zemaljskog novog dana, Mesijanskog kraljevstva.—Ivan 1: 29; 6: 51, 63

Uz meso izraelskog pashalnog janjeta trebalo je jesti gorko zelje. (2.Mojsijeva 12: 8) Ovo upućije na ozbiljne kušnje koje dolaze na Isusove sljedbenike dok se simbolično hrane njime i polažu svoje živote kao žrtvu. (1.Petrova 4: 12, 13) Ovo simbolično gorko zelje daju nam veću želju da od Gospodina tražimo snagu i hrabrost dok mu nastojimo ugoditi. Tako smo spremni sudjelovati u slavi i djelu Kristova kraljevstva, koje treba donijeti izbavljenje za cijelo čovječanstvo od njihovog ropstva Sotoni i grijehu, bolesti i smrti.

Mojsiju je dano jamstvo da ga Abrahamov Bog šalje da izbavi hebrejski narod iz Egipta. Bio je to pravi i živi Bog koji je obećao Abrahamu da će kroz njegovo potomstvo sve obitelji na zemlji biti blagoslovljene. Apostol Pavao objašnjava da su Isus i crkva prvorodenih ti koji zajedno čine “potomstvo” obećano Abrahamu. (1.Mojsijeva 12: 3; 22: 18; Galaćanima 3: 8,16, 27-29) Crkva je sjeme vjere, i kada budu otkupljeni od smrti krvlju Isusa, pravog Pashalnog Jaganjca, i doneseni o prvom uskrsnuću da žive i vladaju s njim, sudjelovat će u obećanom izbavljenju i blagoslovu svih naroda.—Rimljanima 11: 26

ZAKONODAVAC

Tri mjeseca nakon što je Mojsije služio Bogu u oslobađanju hebrejskog naroda iz njihovog ropstva u Egiptu, dodijeljen mu je glavni zadatak da im da božanski Zakon. (2.Mojsijeva 19: 1-3) Zakon je ponudio Izraelcima priliku da dobiju život na temelju potpune poslušnosti njegovim zahtjevima. (3.Mojsijeva 18: 5; Rimljanima 10: 5) Budući da su Izraelci, kao i ljudi svih drugih naroda, bili pripadnici grešne i umiruće rase, rođeni pod osudom na smrt, nitko od njih nije mogao u potpunosti ispuniti zahtjeve Božjeg savršenog Zakona, tako da nitko nije dobio život ovim uređenjem.—Rimljanima 3: 20; 7: 10

Unatoč tome, Zakon je korisno poslužio svrsi jer je pokazao da je nemoguće za bilo kojeg pripadnika pale Adamove rase držati se Božjeg savršenog Zakona. Sve do vremena davanja Zakona nije bilo posebne demonstracije ovoga, jer su svi umirali zbog Adamova prijestupa. Međutim, kad su Izraelci pristali držati se Božjeg zakona, a nisu to učinili, pali su pod dodatno prokletstvo—prokletstvo Zakona.—Galaćanima 3: 10-12

Pavao je napisao da je Zakon služio kao “nadziratelj” da dovede ljude Kristu. (Galaćanima 3: 24) On je pripremio neke od Izraelaca da prime Krista o njegovom prvom dolasku. Iako ga nisu prihvatili kao narod, iskustvo tog naroda pod Zakonom uvijek će stajati kao pouka o tome da nitko ne može dobiti život osim po Kristu. “Čemu onda Zakon?”—pitao je Pavao. “Dometnut je poradi prekršaja dok ne dođe potomstvo [Krist] komu je namijenjeno obećanje.”—vs. 19

Dok se Izraelci većinom nisu ozbiljno trudili pridržavati Zakona, on im je služio kao određeno ograničenje i pridonio im je da se održe zajedno kao narod sve dok Mesija nije došao i predstavio im se. Budući da su Izraelci bili prirodni potomci oca Abrahama, oni su bili

prvi u nizu, kada je Isus došao, da budu nasljednici obećanja danog njemu u vezi s “potomstvom” koje će blagosloviti sve obitelji na zemlji. Međutim, i u ovome su ljubav prema Bogu i iskreni napor da daju sve od sebe kako bi poštovali njegov Zakon kao dokaz vjere u njega i njegova obećanja bili uvjeti da se postane dio ovog potomstva, koje je Bog opisao kao “kraljevstvo svećenika i sveti narod.”—2.Mojsijeva 19: 5, 6

Neposlušnost Bogu, koja je kulminirala njihovim odbacivanjem Mesije, Poglavaru klase potomstva, uzrokovala je da Izraelci izgube ovo izabrano nasljeđe. Isus je objasnio da će im “kraljevstvo” biti oduzeto i dano drugom narodu, onom koji će donijeti odgovarajuće plodove pravednosti. (Matej 21: 43) Apostol Petar za nas je prepoznao ovaj novi “sveti narod”, nazivajući ga “kraljevskim svećenstvom.”—1.Petrova 2: 9, 10

POSREDNIK

Mojsije je primio Zakon od Boga dok je bio skriven u oblaku oblaka na planini Sinaj, gdje je ostao u zajednici s Jahvom četrdeset dana. U međuvremenu su se Izraelci umorili od čekanja na njegov povratak i postavili su zlatno tele koje će obožavati umjesto svog Boga. (2.Mojsijeva 32: 1-6) Gospodin je bio jako nezadovoljan ovim pokazivanjem nevjernosti. Rekao je Mojsiju da će ih istrijebiti i preko njega razviti “veliki narod”—vss. 7-10

Mojsije, koji je služio kao posrednik između Boga i naroda, zauzeo se za njih i nisu bili uništeni. (vss. 11-14) Kad je Mojsije sišao s brda i ugledao zlatno tele i primijetio grešno uživanje naroda u štovanju lažnog boga, razbjesnio se i uništio ploče Zakona koje mu je upravo bio dao Gospodin.—vss. 19, 20

Kasnije je Jahve uputio Mojsija da iskleše dvije

kamene ploče poput onih koje je razbio i odnese ih na brdo Sinaj. (2.Mojsijeva 34: 1-4) Gospodin je tada u obliku oblaka stajao kraj Mojsija i objavio vrline svoje naravi, koje sada vidimo prikazane u Božjem planu spasenja. (vss. 5-7) Dok je Gospodin tako ocrtavao osobine svoje naravi, na kamenim pločama je bio zapisan Zakon. Tada je Mojsije, služeći kao vjerni posrednik, zamolio Boga da oprostí bezakonje Izraelcima i uzme ih za svoju baštinu, što je Gospodin pristao učiniti.—vss. 9, 10

Mojsije je ponovno bio na brdu Sinaj četrdeset dana i noći, a kad je drugi put sišao, lice mu je bilo obasjano slavom Gospodnjom. Taj sjaj ostao je na Mojsiju kad je počeo govoriti narodu s poštovanjem prema Bogu i njegovom Zakonu i morao je staviti koprenu preko lica dok je govorio. (2.Mojsijeva 34: 28-35; 2.Korinćanima 3: 13) U Novom zavjetu apostol Pavao se poziva na ovaj prizor kao da ukazuje na slavu koja će biti povezana s budućim posredovanjem Novog saveza od strane Krista i njegove crkve.—2.Korinćanima 3: 3-12

USPOSTAVA SAVEZA

Postojala je važna uporaba krvi u vezi s uspostavljanjem i posredovanjem Saveza zakona. Mojsije je uzeo krv volova, polovicu je stavio u posude, a polovicu je poškropio po žrtveniku. Zatim je ljudima predstavio uvjete Zakona, koji se nazivaju “Knjiga saveza”, a kao odgovor ljudi su se složili pridržavati se ovih uvjeta svog saveza s Gospodinom. Zatim je Mojsije, koristeći krv koju je stavio u zdjele, poškropio narod i knjigu.— 2.Mojsijeva 24: 6-8: Hebrejima 9: 19, 20

“Krv saveza”, kako je opisana u Novom zavjetu, ukazivala je na Kristovu krv kojom će se, simbolično govoreći, poškropiti ljudi svih naroda u vezi s odredbama najavljenog “Novog saveza” kojeg će s njima sklopiti

putem Krista, kojega je prikazao Mojsije.—Hebrejima 8: 1-12; 9: 14, 15; 12: 18-24

MOJSIJEVO DJELO JE NASTAVLJENO

Mojsije je služio kao vođa Izraelaca tijekom cijelog njihovog četrdesetogodišnjeg putovanja pustinjom. Tijekom tog vremena Bog je podržavao svoj narod s “manom” s neba za hranu. Isus se osvrnuo na to i naznačio da je mana simbol njegove vlastite ljudskosti, koju će, kako je rekao, dati za život cijeloga svijeta. (Ivan 6: 31-33, 51) Mojsije je također crpio vodu iz stijene kako bi zadovoljio potrebe ljudi, a apostol Pavao objašnjava da je ta stijena bila simbol Krista.—2. Mojsijeva 17: 5, 6; 1.Korinćanima 10: 4

Jednom prilikom kada su Izraelci sagriješili, zadesila ih je kuga, a Mojsije je napravio zmiju od mjedi i postavio je na stup. Oni koji su pogledali ovu zmiju bili su spašeni od smrti. Isus se osvrnuo na to i ukazao da mjedena zmija predstavlja njega—on će biti podignut da pruži priliku za spasenje cijelom čovječanstvu.—4.Mojsijeva 21: 5-9; Ivan 3: 14, 15

Tako vidimo da je Mojsije kao zakonodavac, posrednik i vođa bio nagovještaj Krista. Na te ga je načine Gospodin upotrijebio da nam na svojstven način otvori mnoge od važnih značajki svog veličanstvenog plana spasenja.

PRVI OD SVETIH POSLANIKA

Kao što je naznačeno u našim uvodnim stihovima, Mojsije je bio jedan od istaknutih starozavjetnih proroka i Bog ga je upotrijebio da prorekne različite važne značajke božanskog uređenja za spas čovječanstva od grijeha i smrti. On je bio sastavljač prvih pet knjiga Biblije i u tom je svojstvu zabilježio to izvorno

proročanstvo o potomstvu žene koja je satrla zmijinu glavu.—1.Mojsijeva 3: 14, 15

Mojsije je također zabilježio Jakovljevo proročanstvo o “Lavu” koji će doći iz Judina plemena. (1.Mojsijeva 49: 8-10; Otkrivenje 5: 5) Ovo je bilo proročanstvo o Isusovom dolasku, najprije da otkupi čovječanstvo od grijeha i smrti, a zatim da vlada nad ljudima kroz svoje zemaljsko kraljevstvo. S tim u vezi, Jahve je objasnio Mojsiju da će narodu biti podignut “Prorok”, sličan njemu. (5.Mojsijeva 18: 15-19) Apostol Petar se osvrnuo na to obećanje i ukazao da će se ono ispuniti kroz Krista u “vremenima uspostave svega.”—Djela apostolska 3: 19-23

Kad je uskrsnuli Isus razgovarao s dvojicom svojih učenika na putu za Emaus, započeo je, stoji u zapisu, s Mojsijem i svim prorocima, ukazujući im da je prema njegovoj božanskoj namjeri nužno da Mesija najprije trpi, a poslije uđe u svoju slavu. (Luka 24: 25-27) Iz ovoga znamo da je Mojsije prerekao Isusovu muku i smrt. Jedan od načina na koji je to učinio bilo je kroz uvođenje Pashe, kao što smo ranije raspravljali u našoj lekciji, u kojoj je smrt pashalnog janjeta nagovijestila smrt Isusa kao “Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta.”—Ivan 1: 29

U proročanskoj molitvi Mojsije skreće pozornost na smrtnu kaznu koja je stigla na cijelo čovječanstvo zbog grijeha i uvjerava nas da će doći vrijeme kada će ljudi biti prikupljeni božanskom moći da se vrate iz uništenja. (Psalmi 90: 3) Ovo je jedno od starozavjetnih proročanstava koje proriče uskrsnuće mrtvih.

sus je objasnio saducejima, koji nisu vjerovali u uskrsnuće mrtvih, da je nada u uskrsnuće bila postavljena u vezi s Božjim odnosom prema Mojsiju. To je bilo onda kad je razgovarao s Mojsijem kod gorućeg

grma, a sebe je nazivao “Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljevi”. Isus je objasnio da Jahve nije Bog mrtvih, već živih, jer on namjerava vratiti čovječanstvo u život putem buđenja iz smrtnog sna.—2. Mojsijeva 3: 6; Luka 20: 37, 38

Mojsije je bio vjerni Božji sluga kao izbavitelj, zakonodavac, posrednik i prorok. Tako se spominje u posljednjoj knjizi Biblije zajedno s Isusom u vezi sa veličanstvenom “Pjesmom Mojsijevom” i “Pjesmom Jaganjčevom”. (Otkrivenje 15: 2, 3) Jedna od pjesama koju je skladao Mojsije odnosila se na izbavljenje hebrejskog naroda iz njihovog ropstva u Egiptu. (2. Mojsijeva 15: 1, 2) Kako lijepo ovo nagovještava još slađu melodiju “pjesme Jaganjčeve”, koja će izbaviti cijelo čovječanstvo iz ropstva grijeha i smrti. Radujmo se ovoj vjerojatnosti, koju je tako davno prerekao Božji vjerni sluga Mojsije! ■

DATUM VEČERE GOSPODNJE

Prikladno vrijeme za godišnju proslavu Kristovog spomendana bit će nedjelja, 21. travnja 2024., nakon zalaska sunca.

Image ©Romolo Tavani-stock.adobe.com